

Sygnatura akt VI W 4054/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 marca 2015 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia VI Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Krzysztof Korzeniewski

Protokolant: Aleksandra Duczemińska

po rozpoznaniu w dniu 16 marca 2015 r.

sprawy przeciwko M. J. syna A. i B. z domu K.

urodzonego (...) we W.

obwinionego o to, że

1. w okresie od 12 lipca 2013 roku godzina 22:00 do dnia 12 lipca 2013 godz.22:50 we W. na ul. (...) jako osoba odpowiedzialna za klub (...) dopuścił do głośnego odtwarzania muzyki, co zakłóciło spoczynek nocny A. S. i J. S.

tj. o czyn z art. 51 § 1 kw

II. w okresie od dnia 05 lipca 2013r. godz. 22.00 do dnia 06 lipca 2013r. godz. 02.40 we W. na ul. (...) jako osoba odpowiedzialna za klub (...) dopuścił do głośnego odtwarzania muzyki co zakłóciło spoczynek nocny A. i J. S..

tj. o czyn z art. 51 § 1 kw

I. uznaje obwinionego M. J. za winnego czynów opisanych w części wstępnej wyroku, stanowiących wykroczenia z art. 51 § 1 kw i za to na podstawie art. 51 § 1 kw i art. 9 § 2 kw wymierza mu karę grzywny w wysokości 200 (dwustu) złotych ;

II. na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 616 § 2 kpk w zw. z art. 119 kpw obciąża obwinionego kosztami postępowania w wysokości 100 zł oraz wymierza mu opłatę w kwocie 30 zł.

UZASADNIENIE

M. J. był managerem lokalu gastronomiczno – rozrywkowego (...) W. zlokalizowanego we W. przy ul. (...). W lokalu tym były organizowane imprezy, w ramach, których odtwarzano muzykę. Dźwięk był emitowany przez głośniki podłączone do gramofonu. Rodzaj muzyki wybierali klienci lokalu pod nadzorem D. B., który prowadził te imprezy. Natomiast poziom głośności ustalał M. J. posługując się urządzeniem umieszczonym za barem lokalu.

dowód: zeznania D. B. k. 142;

wyjaśnienia M. J. k. 142;

notatki urzędowe k. 3 oraz k. 3 akt o sygn. VI W 4055/13;

Takie właśnie imprezy były organizowane w dniach 5 lipca 2013 r. oraz 12 lipca 2013 r. w porze wieczorowo nocnej. Emitowany z lokalu dźwięk od godz. 22.00 dnia 5 lipca 2013 r. do godz. 02.40 dnia 6 lipca 2013 r. oraz od godz. 22.00

do godz. 22.50 dnia 12 lipca 2013 r. był uciążliwy dla okolicznych lokatorów. Był on odczuwalny nawet pomimo użycia zatyczek do uszu. Bezskutecznym stało się nawet zamykanie okien. Poziom hałas uniemożliwiał sen. Dokuczliwe także były wibracje towarzyszące dźwiękom o niskich częstotliwościach.

dowód: notatki urzędowe k. 3 oraz k. 3 akt o sygn. VI W 4055/13;

zeznania M. P. k. 105;

zeznania M. K. k. 105-106;

zeznania A. S. k. 9, 106-107,

k. 5 akt o sygn. VI W 4055/13;

zeznania J. S. k. 107;

zeznania A. P. k. 129;

zeznania K. B. k. 129;

zeznania J. K. k. 136;

M. J. zaprzestał prowadzenia lokalu gastronomiczno – rozrywkowego (...) z dniem 14 sierpnia 2014 r.

dowód: wyjaśnienia M. J. k. 142;

M. J. utrzymuje się z dochodu w kwocie 4.000 zł.

dowód: wyjaśnienia M. J. k. 127;

M. J. nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, iż rzeczywiście regulował poziom głośności jednak ten nie przekraczał ustalonych norm. Zaprzestał prowadzenia lokalu gastronomiczno – rozrywkowego (...) z dniem 14 sierpnia 2014 r.

vide: wyjaśnienia M. J. k. 127-128, 141;

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na notatkach urzędowych, zeznaniach M. P., zeznaniach M. K., zeznaniach A. S., zeznaniach J. S., zeznaniach A. P., zeznaniach K. B., zeznaniach J. K., zeznaniach D. B. oraz w części na wyjaśnieniach M. J..

K. B., M. K. oraz M. P. to policjanci podejmujący interwencję w lokalu prowadzonym przez M. J. wyłącznie w ramach zawodowych powinności. Dlatego też nie sposób ująć zeznaniom tych świadków waloru obiektywizmu. Nadto omawiane zeznania w przedmiocie poziomu hałasu korespondują z zeznaniami A. S., J. S., A. P. i J. K..

Świadkowie w osobach A. S., J. S., A. P. i J. K. w sposób zbieżny ze sobą jak i zeznaniami interweniujących policjantów opisali poziom hałasu dobiegający z lokalu (...) jak i dolegliwości z tego płynące. Dlatego też i tym świadkom dano wiarę.

Notatki urzędowe dokumentujące interwencje Policji w lokalu (...) zostały sporządzone rzetelnie. Odpowiadają przy tym zeznaniom interweniujących policjantów jak i lokatorów niepokoionych hałasem. Z tego powodu i one stały się podstawą ustaleń.

Sąd dał wiarę zeznaniom D. B. wypowiadającego się w przedmiocie mechanizmu emisji dźwięków gdyż zostały one potwierdzone nawet przez M. J..

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom M. J., co do mechanizmu emisji dźwięków, jako adekwatnym do zeznań D. B.. Dano wiarę tym wyjaśnieniom także do daty zakończenia działalności lokalu (...) nie znajdując podstaw do zajęcia innego stanowiska.

Natomiast nie dano wiary tym wyjaśnieniom, co do poziomu hałasu, jako sprzecznym z omówionym wyżej materiałem.

Sąd pominął pozostałe przeprowadzone a wyżej nieomówione dowody stwierdzając ich zbędność.

Zakłócanie spoczynku nocnego w drodze odczuwalnej i uniemożliwiającej sen emisji hałasu stanowi wykroczenie z art. 51 § 1 kw. Stąd też przypisano M. J. sprawstwo tych właśnie wybryków.

M. J. nie cierpiał niedostatków w zakresie własnej poczytalności. Zaś oprócz chęci uatrakcyjnienia działalności lokalu (...) nie dostrzeżono innych motywów jego postępowania. Dlatego też uznano go winnym przypisanych mu czynów.

Wymierzając karę Sąd miał na uwadze jej społeczne oddziaływanie oraz aspekt wychowawczy względem obwinionego a także jego sytuację.

Jako okoliczność łagodzącą ujęto zakończenie niepożądanego działania.

Jako okoliczność obciążającą uwzględniono jej dużą dokuczliwość dla okolicznych lokatorów.

O kosztach orzeczono nie znajdując podstaw do zwolnienia M. J. od tych należności.